

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 29 noiembrie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, declarat de avocatul Gheorghîța Igor, în numele condamnatului

Garabișcă Sergiu XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>21.05.2020 - 29.11.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>21.01.2022 - 02.02.2022,</i>
<i>instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>12.05.2022 - 15.06.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a ț ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 29 noiembrie 2021, Garabișcă Sergiu a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de conduce mijloace de transport.

2. Instanța de fond a constatat că la 22 noiembrie 2019, în jurul orei 11.14, inculpatul Garabișcă Sergiu, aflându-se la volan și conducând automobilul „BMW E-39”, n.î. XXXXXX, a fost stopat de către colaboratorii INP al IGP pe str. Tatarbunar 16, mun. Chișinău. În cadrul verificării actelor, conducătorul mijlocului de transport Garabișcă Sergiu, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost condus la sediul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, str. Petru Rareș 32, mun. Chișinău.

În continuare, pe 22 noiembrie 2019, ora 14.10, conducătorul mijlocului de transport Garabișcă Sergiu, contrar prevederilor pct. 11 lit. i), j) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, conform căror, conducătorului de vehicul este obligat, după oprirea vehiculului la

semnalul altui reprezentant al organului de control, să îndeplinească necondiționat dispozițiile legale ale acestei persoane și să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, cerințelor art. 23 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia conducătorul de autovehicul este obligat să cunoască și să respecte Regulamentul circulației rutiere și, contrar prevederilor pct. 21 din Regulamentul privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, conform cărui, în cazul în care în urma examinării medicale se stabilește stare de ebrietate, recoltarea probelor biologice pentru determinarea concentrației alcoolului în sânge și a prezenței substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora în sânge și/sau urină este obligatorie, aflându-se în sediul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, a refuzat examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, refuzul fiind consemnat în procesul-verbal nr. 6967 din 22.11.2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că la cerințele colaboratorilor de poliție de a prezenta permisul de conducere nu s-a conformat, deoarece nu se afla la volanul automobilului. Totodată, a refuzat să treacă alcooltestul „Drager” pentru stabilirea stării de ebrietate alcoolice, însă a fost de acord ca să-i fie efectuat la Dispensarul Republican Narcologic, unde au fost prelevate probele biologice. Într-adevăr era în stare de ebrietate, însă în momentul când s-au apropiat inspectorii de poliție, el nu se afla la volanul automobilului și nu a fost stopat de aceștia.

În același timp, vinovăția acestuia a fost confirmată integral prin probele administrate, inclusiv:

declarațiile martorului Ceban Alexei, că fiind implicat în serviciu, a primit o chemare de la 112, conform căreia un automobil „BMW”, se deplasa neadecvat. Mergând cu colegul Bundiuc Dorin la fața locului, au văzut cum automobilul se deplasa încet, apoi a oprit. Când s-au apropiat, motorul era pornit și semnalizatorul în partea stângă funcționa, iar la volanul automobilului se afla inculpatul, care era vizibil era în stare de ebrietate. Pe scaunul de alături erau două sticle de bere și un pachet de țigări. Inculpatul a fost rugat să coboare din automobil și să prezinte actele pentru a fi supus testului „Drager” pentru stabilirea stării de ebrietate alcoolică, iar acesta a refuzat, însă a acceptat prelevarea probelor la Dispensarul Republican Narcologic;

sesizarea 112, și anume, raportul privind înregistrarea contravenției, procesele-verbale privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, de înlăturare de la conducerea vehiculului, privind consemnarea celor constatate din 22.11.2019, că conducătorul auto Garabișcă Sergiu la 22.11.2019 a condus mijlocul de transport, fiind suspectat că este în stare de ebrietate. A refuzat să treacă testarea alcoolică cu alcotester „Drager” și a fost înlăturat de la conducerea vehiculului;

procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 6967 din 22.11.2019, potrivit cărui conducătorul auto Garabișcă Sergiu la 22.11.2019, ora 14.00, a refuzat trecerea examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, dar i-a fost stabilită concentrația alcoolului în sânge de 1,05 g/l;

procesul-verbal de consemnare a contravenției din 22.11.2019;

ordonanțele de recunoaștere și atașare a mijloacelor materiale de probă din care rezultă că la cauza penală a fost atașat în calitate de mijloc de probă materială:
1) permisul de conducere nr. 115700377, eliberat pe numele lui Garabișcă Sergiu;
2) un disc CD-R cu secvențe video, care confirmă faptul conducerii automobilului de model „BMW E-39”, cu n.î. XXXXXX de către Garabișcă Sergiu și refuzul acestuia de la examenul medical în incinta Dispensarului Republican de Narcologic;

procesul-verbal de examinare a înregistrării video din 10.01.2020;

revendicare a DIEO a MAI RM, prin care se confirmă că Garabișcă Sergiu nu a fost tras la răspundere penală.

Astfel, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 6967 din 22.11.2019, declarațiilor martorului Ceban Alexei și inculpatului, acesta a fost condus la Dispensarul Republican Narcologic, unde i s-a propus să fie supus procedurii de testare cu alcoolometrul testul „Drager”, însă a refuzat și i-au fost prelevate doar probe biologice sanguine.

Potrivit procesului-verbal al examinării stării de ebrietate, conducătorul auto Garabișcă Sergiu, la 22.11.2019 a refuzat să fie supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, dar i-a fost stabilită concentrația alcoolului în sânge de 1,05 g/l.

Infracțiunea comisă este una formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

Totodată, este declarativă și lipsită de suport probator poziția apărării că nu a fost constatată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, deoarece nu s-a demonstrat existența faptei infracțiunii, or, cerința esențială pentru întregirea faptei prejudiciabile prevăzute la art. 264¹ Cod penal este ca, în timpul conducerii mijlocului de transport, la caz conducătorul fiind găsit în timp ce staționa cu mijlocul de transport, iar, din probele administrate rezultă că înainte de a fi oprit, el a condus mijlocul de transport în acele condiții.

Or, a fost stabilită cu certitudine o situație contrară decât cea invocată de apărare, și anume, din declarațiile martorului Ceban Alexei, precum și, conținutul procesului-verbal de examinare a înregistrărilor video din 10.01.2020, rezultă că inculpatul conducea automobilului de model „BMW”, cu n.î. XXXXXX.

Conform procesului de examinare din 10.01.2020 a înregistrării video din 22.11.2019, efectuată în jurul orei 11.14 de către angajatul INP inspector superior Ceban Alexei, în privința conducerii unității de transport de către inculpatul Garabișcă Sergiu, în înregistrare se vede că echipajul de poliție se deplasează în urma unui automobil. Automobilul de model „BMW” cu n.î. XXXXXX a fost

stopat și este în stare funcțională, pe stânga fiind conectat semnalul de întoarcere. Totodată, se aude cum funcționează motorul la unitatea de transport.

La fel, conform declarațiilor martorului Cebanu Alexei, în coroborare cu procesul-verbal de examinare din 10.01.2021 și conținutul sesizării 112 cu raportul privind înregistrarea contravenției, procesele-verbale privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, de înlăturare de la conducerea vehiculului, privind consemnarea celor constatate din 22.11.2019, rezultă că inculpatul conducea automobilul model BMW cu n.î. XXXXXX, indicând că vizibil a observat momentul când automobilul de model „BMW” se deplasa încet și s-a oprit după ce a văzut echipajul de poliție.

Urmează a fi respinse și argumentele apărării că declarațiile martorului Alexei Ceban nu pot fi luate în considerare, deoarece acesta este persoană interesată, or, ultimul nu este în careva relații cu inculpatul, nu este în conflict cu acesta și a dat declarații sub jurământ, fiind preîntâmpinat de răspundere penală.

Prin urmare, fiind apreciate probele prezentate, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, precum și din punct de vedere al coroborării lor, vinovăția inculpatului a fost confirmată dincolo de orice dubiu rezonabil, iar acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, cea atenuantă fiind săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, că nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu este angajat în câmpul muncii, are doi copii minori la întreținere, se află pentru prima dată pe banca acuzaților, concluzionând că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pedeapsa stabilită urmând să ducă la atingerea scopului de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea și ar ocroti sănătatea personală și publică.

3. Avocatul Gheorghita Igor a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că declarațiile martorului Cebanu Alexei și procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 6967 din 22.11.2019, nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate și nu demonstrează existența infracțiunii, dimpotrivă, aceste probe nu au legătură cauză-efect cu esența învinuirii înaintate.

Or, în lipsa unor probe concrete privind intenția directă a inculpatului la săvârșirea infracțiunii, când nu există alte probe, îndoielile care nu pot fi înlăturate, urmează a fi interpretate în favoarea acestuia.

Instanța de judecată urma să-și bazeze concluziile pe procesele-verbale de audiere a martorilor, inculpatului și analiza faptului dacă acuzarea este bine justificată standardului de dovadă al dubiilor rezonabile, fiind atestată lipsa motivării sentinței.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, recursul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de recurs a reținut că instanța de fond, cercetând probele administrate, prin prisma admisibilității, relevanței și concludenței, utilității și veridicității, a stabilit corect situația de fapt și a dat faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume, în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

Astfel, fapta comisă constă în refuzul conducătorului mijlocului de transport Garabișcă Sergiu de la solicitarea agentului de circulație de a se supune procedurii de testare a aerului expirat, împrejurări ce rezultă inclusiv din declarațiile martorului Ceban Alexei că inculpatul a refuzat să fie supus alcooltestului „Drager”, indicând că nu are dorință.

Mai mult, inculpatul a declarat că a refuzat să fie supus procedurii de testare cu alcooltestul „Drager” de către colaboratorii de poliție, indicând că este dispus să-i fie prelevate probe biologice și să fie supus testării cu testul „Drager” doar la Dispensarul Republican Narcologic.

Or, sunt nefondate alegațiile apărării că fapta infracțională imputată inculpatului nu poate fi constatată doar în baza declarațiilor martorului Cebanu Alexei, deoarece din probele administrate, și anume, procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 6967 din 22.11.2019, declarațiile martorului Ceban Alexei, precum și, declarațiile inculpatului, rezultă că acesta a fost condus la Dispensarul Republican Narcologic, unde i s-a propus să fie supus procedurii de testare cu alcooltestul „Drager”, însă a refuzat și i-au fost prelevate doar probe biologice sanguine.

Potrivit procesului-verbal al examinării stării de ebrietate, conducătorul auto Garabișcă Sergiu, la 22.11.2019 a refuzat să fie supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, dar i-a fost stabilită concentrația alcoolului în sânge de 1,05 g/l.

Infracțiunea în cauză este una formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

Deci, este nefondată poziția apărării că nu a fost constatată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, deoarece nu s-a demonstrat existența faptei infracțiunii, or, cerința esențială pentru întregirea faptei prejudiciabile prevăzute la art. 264¹ Cod penal este ca, în timpul conducerii mijlocului de transport, conducătorul fiind găsit în timp ce staționa cu mijlocul de transport, însă din probele administrate rezultă că, înainte de a fi oprit, el a condus mijlocul de transport în acele condiții, considerând-o drept una declarativă și lipsită de suport probator.

Or, din probele administrate a fost stabilită o situație contrară decât cea invocată de apărare, și anume, conform declarațiilor martorului Ceban Alexei și procesului-verbal de examinare a înregistrărilor video din 10.01.2020, inculpatul conducea automobilului de model „BMW”, cu n.î. XXXXXX.

Potrivit procesului-verbal de examinare din 10.01.2020 a înregistrării video din 22.11.2019, efectuată jurul orelor 11.14 de către angajatul INP inspector superior Cebanu Alexei în privința conducerii unității de transport de către inculpatul Garabișcă Sergiu, echipajul de poliție s-a deplasat în urma unui automobil. La stopare, se vede că automobilul de model „BMW”, cu n.î. XXXXXX este în stare funcțională, pe stânga este conectat semnalul de întoarcere și se aude că funcționează motorul la unitatea de transport.

Totodată, din declarațiile martorului Cebanu Alexei, în coroborare cu procesul-verbal de examinare din 10.01.2021 și conținutul sesizării 112, și anume, raportul privind înregistrarea contravenției, procesele-verbale privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, de înlăturare de la conducerea vehiculului privind consemnarea celor constatate din 22.11.2019 rezultă că inculpatul conducea automobilul model „BMW”, cu n.î. XXXXXX, indicând că vizibil a observat momentul când automobilul se deplasa încet și s-a oprit după ce a văzut echipajul de poliție.

La fel, sunt nefondate și argumentele apărării că declarațiile martorului Cebanu Alexei nu pot fi luate în considerare, deoarece acesta este persoană interesată, or, ultimul nu este în careva relații cu inculpatul, nu este în conflict cu acesta și a dat declarații sub jurământ, fiind preîntâmpinat de răspundere penală.

Deci, fiind apreciate probele administrate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a fost respinsă solicitarea apărării privind achitarea inculpatului, or, în cursul judecării cauzei, au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina acestuia în cele incriminate, iar cele invocate de apărare în acest sens, au fost estimate drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Prin urmare, a fost confirmată în totalitate vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, iar apărarea nu a prezentat probe pertinente și concludente sau argumente verosimile care să combată probele acuzării.

Dezacordul apărării cu sentința instanței de fond a fost întemeiat doar pe critica modului în care instanța de judecată a apreciat probele și circumstanțele cauzei, însă, împrejurările stabilite denotă, în mod concludent, că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că a avut loc fapta de săvârșirea căreia a fost învinuit inculpatul, că această faptă a fost săvârșită de inculpat, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind constatată vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii, iar solicitarea formulată prin cererea de recurs nu poate fi admisă.

Totodată, cererea apărării privind încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție este nefondată, fiind stabilit că infracțiunea comisă pe 22.11.2019 este una ușoară și, conform art. 16 alin. (2), 60 alin. (1) lit.

a) Cod penal, termenul de prescripție expiră pe 22.11.2021, însă, din materialele cauzei penale rezultă că termenul de prescripție a fost suspendat.

Potrivit art. 60 alin. (5) Cod penal, curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării.

Astfel, prin ordonanța din 24.01.2020 s-a dispus anunțarea în căutare a învinuitului, în privința acestuia fiind pornit dosarul de căutare nr. 2020020029 din 31.01.2020. Prin ordonanța din 12.02.2020 s-a dispus suspendarea urmării penale în temeiul art. 287¹ alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, inculpatul fiind reținut la 04.05.2020, conform procesului-verbal.

Respectiv, la data judecării recursului - 02.02.2022, termenul de prescripție nu a expirat, inculpatul fiind pasibil de pedeapsă penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, or, termenul de prescripție a fost suspendat în legătură cu sustragerea de la urmărirea penală, în perioada 24.01.2020 - 04.05.2020 (3 luni și 11 zile), termenul de prescripție urmând a expira la 05.03.2022.

Deci, în afara oricăror dubii rezonabile, acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. Avocatul Gheorghita Igor declară recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care condamnatul să fie achitat.

Recurentul invocă că, a fost adusă atingere art. 6 din CEDO, or, hotărârile adoptate nu cuprind circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma în baza căreia este adoptată soluția și argumentele de respingere sau admitere a obiecțiilor apărării, iar instanța de recurs a interpretat eronat legea și a dat o interpretare greșită împrejurărilor cauzei.

Or, declarațiile martorului Cebanu Alexei, procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 6967 din 22.11.2019, nu confirmă vinovăția condamnatului în comiterea faptei incriminate și nu demonstrează existența infracțiunii, dimpotrivă, aceste probe nu au legătură cauză-efect cu esența învinuirii înaintate.

În lipsa unor probe concrete privind intenția directă a condamnatului la săvârșirea infracțiunii, când nu există alte probe, îndoielile care nu pot fi înlăturate, urmează a fi interpretate în favoarea acestuia.

Instanța de judecată urma să-și bazeze concluziile pe procesele-verbale de audiere a martorilor, condamnatului și analiza faptului dacă acuzarea este bine justificată standardului de dovadă al dubiilor rezonabile.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Dar, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, cu toate că recurentul a făcut referire la art. 6 CEDO, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, la jurisprudența națională și a CtEDO, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se totalmente indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 6. din decizie*).

Ori, simpla trimitere la art. 6 CEDO, dar fără a fundamenta contrarietatea relevanțelor din hotărârile contestate cu dispozițiile normei citate, nu identifică, în mod rezonabil, nicio critică în aspectul viciului fundamental.

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare a avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

În același timp, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Pe lângă aceasta, recursul în anulare, conform argumentelor reproduse la pct. 6. din decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei.

Însă, descriptivul hotărârilor instanțelor de fond și de recurs, în sensul vizat, inclusiv împrejurările reproduse la pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că acestea corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția formulată condamnatului și încadrarea juridică a acțiunilor acestuia în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, cât și pedeapsa aplicată, adoptând hotărâri legale, întemeiate și motivate în strictă conformitate cu prevederile

normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, în corespundere cu prescripțiile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 7, 61, 75 Cod penal, instanțele de fond și de recurs ordinar, pronunțându-se în mod detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor, versiunilor și probelor invocate de apărare, inclusiv în recursul declarat.

În același timp, potrivit art. 27 alin. (1), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea privind aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a instanței judecătorești, și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Circumstanțele nominalizate relevă că, în raport cu motivele invocate de recurent, instanțele nu au comis erori de drept de natura unui viciu fundamental, și că recursul în anulare este unul vădit neîntemeiat (*pct. 2., 4., 6., 7. din decizie*).

Conform art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, dat fiind că este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Gheorghita Igor, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, în privința condamnatului Garabișcă Sergiu XXXXXX, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 22 iulie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico